

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΗΘΟΠΙΩΝ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

(Έν' άπεκαλυπτικό ρεπερτάζ του Άντρέ Μωζέ για τους «πρώτους έραστάς» και τις «μειριές γόησες» τής φιλιμοπόλεως)

Ό εζέν - πρεμιέ

Γάλλος δημοσιογράφος Άντρέ Μωζέ δημοσίευσε στο τελευταίο φύλλο των «Κινηματογραφικών Νέων» του Χόλλυγουντ το ακόλουθο πρωτότυπο άρθρο του για τους «γόητες» και τις «γόησες» του κινηματογράφου κι' έκανε τους φίλους τής δόθνης να σασκεδάσουν με τους χαρακτηρισμούς τους. Ό Άντρέ Μωζέ, θα έλεγε κανείς, ότι είναι άποσητευμένος απ' όλους τους «διάσημους» ήθοποιους τής φιλιμοπόλεως. Μιλάνε γι' αυτούς με τόση ειρωνεία, ώστε πολύ δίκαια προκάλεσε τις διαμαρτυρίες τους. Κι' ό Γάλλος δημοσιογράφος άναγκάστηκε τέλος να ζητήσει συγγνώμη από τους «άστερες» και να δηλώσει ότι δεν είχε την πρόθεση να τους πειράξει. Κι' ή ιστορία τής γελοιοποίησης των «αστέρων» τέλειωσε με τον πιο ήσυχο τρόπο και μάλιστα ύπερ του Άντρέ Μωζέ, ό οποίος έγινε πασιγνώστος από Νέο Κόσμο. Όριστοι λοιπόν τί αναφέρει εν' αυτό το πρωτότυπο άρθρο του ό Γάλλος δημοσιογράφος:

«Ό γόητης, λέγει, ό «πρώτος έραστής» που λαμβάνει δέκα χιλιάδες γράματα ή μέρα, έφτακόσιες πρωτάσιες γάμου και τρεις χιλιάδες έρωτικές εξομολογήσεις σ' όλες τις γλώσσες του κόσμου, πρέπει να έχη τ' ακόλουθα προσόντα: Νά είναι εύγειής, σάν καθαρόαιμος ευστράθης, όπιομνητικός, σάν τετραπόδο και τρομερός ψεύτης. Ποτέ να μη λέη τί σκέφτεται και ποτέ να μην εκδηλώνη την περιέργειά του. Δεν του επιτρέπεται να θαυμάζη καμιά γυναίκα. Άντιθέτως πρέπει να φροντίζει να τόν θαυμάζουν όλες ή γυναίκες. Πώς τά καταφέρνει; Έδω είναι το μεγάλο μυστικό τής τέχνης του: Είναι ντυμένος πάντα με μεγάλη κομψότητα και λανσάρει αειωνίως μία καινούργια μόδα. Πηγαίνει στο «στούντιο» κάθε μέρα με διαφορετικούς χρωμάτιστους κοστούμια, φοράει χτυπητές γραβάτες με παράδοξα σχέδια, δίνει πρόβλημα ή διεύθυνση του ράφτη του στους θαυμαστάς του και... εισπράττει με Ικανοποιητική προήθεια! Αυτό θά πητε είναι σκάνδαλο! Όχι, δά! Μή τά πέριετες τόσο σωδρά αυτά τά πράγματα! Σκεφθήτε τί έξοδα έχει ένας «γόητης». Ξέρετε ότι τ' αυτοκίνητα, ή βίλλες, ή δεξιώσεις, οι ιδιαίτεροι γραμματείς, τ' άλλα ή βαλαμυγός, ή υπηρεσία άλληλογραφίας, το γραφείο έπινοήσεως ψεύτικων ειδήσεων κι' άπίθανων περιπετειών κι' ένα σωρό άλλα πράγματα είναι τ' απαραίτητα έξοδα ενός «γόητης». Όλ' αυτά όμως θέλουν πολλά λεφτά. Ό μισθός τους και τά κέρη τους από τά φιλμ δεν μπορεί νά τά καλύψουν. Έπειτα δεν τραλλάθηκα για νά μη φροντίζουν και για τά γεράματά τους. Έτσι τά έξοδα τής συντηρήσεως τους βγαίνουν, κατά γενικό κανόνα, από τις διαφορετικές «μυστικές επιχειρήσεις». Ένας «γόητης» τής δόθνης δεν κα ταβέγεται να γίνη «ζιγκολός», γιατί αυτό δεν θά είναι προς τμήν του. Έχει στήσιε όμως τόσο καλά τά δάχτυλά του, ώστε κατορθώνει ν' άπογυμνώνη τις θαυμάστριές του, χωρίς κανείς νά τον παίρνη είδησι. Έχει συνεννοηθή όπως σάς είπαμε με το ράφτη του, με το μυροπόλη του, με κάθε έμπορο τής φιλιμοπόλεως, με τόν όποιο μοιράζεται το κέρδος. Και ή κατατόμησι των θαυμαστριών του και των φίλων του άρχίζει.

—Τί άρωμα βάζετε; ρωτάει ή έρωτευμένη Άμερικανίδα τόν «Μπόμπ».

—Προτιμώ πάντα τό «Αυτή τή Νύχτα» Ισως... Είναι ένα πολύ σπάνιο και γοητευτικό άρωμα που μου ξέρει νά ντύεται, πρέπει νά ξέρη να Σιαλένη και τ' άρωμα τής. Και τό άρωμα αυτό τό έφύρε ό μίστερ Χ...

—Ποιός είν' αυτός; —Ένας άρωματοπόλης τής 25ης Λεωφόρου.

Κι' ή ξετοελλαμένη θαυμάστρια του «Μπόμπ» τρέχει νά έπισκεφθή το κατάστημα του μίστερ Χ... βέβαιη ότι άνακάλυψε το μυστικό του «σέξ-άππλ!» Πληρώνει έκαστο και διακόσια δολάρια το μπουκαλάκι. Τίποτε δεν τήν τρωμάζει, άρκει ν' άποκτήσῃ κι' έκείνη το άρωμα του «γόητης», τόν όποιο

θαυμάζει. Καθώς έξακρίθωσα, όλοι αυτοί οι διεθνείς «γόητες», από διάφορες τέτοιες «μυστικές επιχειρήσεις» κερδίζουν τόσο πολλά λεφτά, ώστε όχι μόνον καλύπτουν τά έξοδά τους, αλλά έχουν και «επαστάς» καταθέσεις στις Τράπεζες. Είναι οι πιο εύτυχεις επιχειρηματίαι. Όσο διαρκεί ή φήμη τους, τόσο αζάνουν και τά έξοδά τους. Η νεότης, ή γοητεία, ό άριθμός των θαυμαστριών τους είναι ή «άξιε» με τις όποιες κερδίζουν πάντα στα χρηματιστήρια του Χόλλυγουντ.

«Ό «γόητης» πρέπει να είναι ακόμη υπερβολικά ιδιότροπος, λιγάκι άφηρημένος και να ξεχνά ή ακόμη κι' αυτό τ' όνομά του. Θυμάμαι ότι ό Ραμόν Νοβάρρο, παραδείγματος χάριν, ποτέ δεν κατόρθωνε να θυμηθῃ πώς με λέγουν. Κάθε φορά ήμουν όποχρεωμένος να του άποουστηθώ. Τέλος άνακάλυψα ότι ήταν κι' αυτό ένα από τά προσόντα του «γόητης» κι' έπαισα να στενοχωριέμαι και να θυμώνω. Άλλά γιατί νά θυμώνω; Μήπως κάθε έπάγγελμα δεν έχει τά μυστικά του; Ό «πρώτος έραστής» λοιπόν έρχεται κάθε πρωί στο «στούντιο» μακιγιαρισμένος με σσηή τέχνη. Λάμπει δακόκληρος από ώμορφιά κι' είναι σωστό φιγουρίνι. Όλες ή «κομπάρσες» είν' έρωτευμένες μαζί του και τόν κυττάζουν με πεισιπθή βλέμματα. Μία προνομιούχος περιηγήτρια τόν παρακαλεί νά τής χαρίση μία φωτογραφία του με μία άφιέρωσι. Έκτελεί με προθυμία τήν παράκλησι της, άδιαφορώντας για τις φωνές του σκηνοθέτη. Έχει άλλωστε χιλιάδες φωτογραφίες του σ' όλες τις καλλ.τεχνικές ζώζες που δείχνουν πώ έντονη τήν ώμορφιά του. Τέλος άποφασίζει να κατεθή στο «πλάτω» για ν' άρχιση το «γύρισμα» του έργου. Οι ήθοποιοι παίρνουν τις θέσεις τους, τά μηχανήματα τής φενοληφίας είν' έτοιμα νά λειτουργήσουν, οι προβολείς ανάβουν κι' όλο το «στούντιο» βυθίζεται σέ μία νεκρική σιωπή. Ξαφικά ό «γόητης» τρωμάζει. Τοό είναι άδύνατο νά «γυρίση». Έχει ξεχάσει στή βίλλα του το χειρόγραφο του ρόλου του. Ό σκηνοθέτης από τήν άπελπισία του τραβάει τά μαλλιά του! Έν' αυτοκίνητο φεύγει με λιγνυώδη ταχύτητα για το σπίτι του «άστερος». Περνάει δέκα, είκοσι λεφτά με νεκρικότητα. Άεσφια, σέ μία στιγμή, ό «γόητης» θυμάται ότι το περίφημο χαρτί βρίσκεται στήν τσέπη του παλτού του. Η πρωταγωνίστρια του ρ' έχει ένα βλέμμα γεμάτο κοροϊδία. Οι ήλεκτρολόγοι χαμογυλάν κι' ό σκηνοθέτης νουθετεί τήν έπιθυμία νά τόν πνίξη. Μά είν' όποχρεωμένος να τόν συγχωρήση. Ό «γόητης» είναι ιδιότροπος. Δεν βέγεται περιτομήσεις. Και το «γύρισμα» τής σκηνής άρχίζει, για νά διακοπή από τις... ιδιοτροπίες των άλλων ήθοποιών και να συνεχισθῃ πάλι κατόπιν, χωρίς στήν άνεξάντηλο όπομνηή του σκηνοθέτη. Τήν ώρα που ό «γόητης» παίζει στο «πλάτω», σμυθαίνουν πολύ περιέργα πράγματα, όταν τύχη ή παρτενιάρ του να είναι έρωτευμένη μαζί του. Σέ μία τρυφερή σκηνή, τήν ώρα που έκείνη τόν άγκαλιάζει για νά τόν φιλήση, ό «πρώτος έραστής», ενώ τις λέει περιπαιθη λόγια μόλις πλησιάζει κοντά χαμηλώνει τή φωνή του και τής λέει άπειλητικά:

—Πρόσεξε μη μου χαλάσης τά μαλλιά! Η τό νού σου στο μακιγιαρισμά μου!

Και για νά καταλάβετε τί βάσανα τραβούν με τους πρώτα γανιστάς οι σκηνοθέτες, άρκει να σάς ποίμε ότι κάθε δοκιμαστική προβολή του φίλμ, είναι σωστό περιβόλι! Κάθοντα πολλές έκαστοντάδες μέτρων ταινίας, για νά υπορέση νά έρθη στο λογαριασμό τής.

Ό «γόητης» έχει ακόμη τή μαγία να δίνη συνεντεύξεις, να μιλή για τ' άγάπημένα του σπώρ, για τους έρωτές του και να κόνη ότι τά ξέρει όλα. Δηλώνει πάντα ότι θα έγκαταλείψη τόν κινηματογράφο, γιατί κουράστηκε από τις έθήμερες περιπέτειες κι' ενώ όλοι το εϋχονται για νά... ήσυχάσουν, έκείνος έ-εσκολυθε' νά «γυρίζη» στο «στούντιο», στο πείσμα του σκηνοθέτου και των μηχανικών. Ό «γόητης» είναι ό βασανιστής του Χόλλυγουντ. Κανείς δεν τουμάει να τόν πειράξη και κανείς δεν μπορεί να θυμώση μαζί του. Είναι άείολάτρευτος. Κι' ή απόδειξις είναι ότι χιλιάδες γυναίκαν σ' όλο τόν κόσμο μαζεύονται

Η εζέν - πρεμιέ

στις αθούσες των κινηματογράφων για να τον θαυμάσουν και να ξετοελλαθούν με τη χάρη του και την ωμορφιά του.

«Η «γύρσση» είναι τ' αντίθετο του «φότος». Ποτέ δεν φροντίζει για τ' οικονομικά της. Έχει λύσει αυτό τ' πρόβλημα μ' ένα μεγάλο έπιτελείο πλούσιων θαυμαστών. Έτσι έχει αποκτήσει και τόν τίτλο «μοιραίας». Στο Χόλλυγουντ υπάρχουν σήμερα διακόσες «μοιραίες» γυναικες διεθνούς φήμης. Οι θαυμαστά τους τις ξέρουν περισσότερο από τ' σκάνδαλά τους, παρά από τ' τολάντο τους. Ο τύπος της «Αμερικανίδας «γύρσσης» είναι πάντα τύπος Τζιν Χάρλοου. Είναι ξανθή, ώμορφη, δίχως καρδιά κι' υπερβολικά κακομαθημένη. Ποτέ δεν είν' ακριβής στην ώρα της. Έρχεται πάντα μιά ώρα νωρίτερα ή μιά ώρα αργότερα από την κανονική, κάνει διακοπές στο «γύρσιμα» του φιλμ και μασάζι τούκλες ή καμίζι! Στην πραγματικότητα δεν έχει ούτε χάρη, ούτε την αγγλική ωμορφιά του κινηματογράφου. Είναι ύπερική, κλεισί σαν παιδί όταν θυμάσαι και τσαγκρουνάει τ' σκηνοθέτη με τ' λόγια της. «Όλος ο κόσμος στο «εστούντιο» τ'η φοβάται. Κάθε «βεντέτα» έχει πάντα έναν ισχυρό πορτσάτη, που είναι ικανός να ξεσπείνει από τ' πρόσωπο της γής του ανθρώπου, ο οποίος στενοχωρεί τ' είδωλό του. Αυτό της δίνει τρομαχτική δύναμη και την κάνει ν' αφήνει αχαλίνωτες τις κακιές της και τις εκκεντρικότητές της. Έτσι γίνεται διάσημη».

«Η «γύρσση» είναι πάντοτε εικοσιπέντε χρόνων. «Αδιάφορο τώρα από τ' 1922 ο' αυτή την ηλικία «γύρσισε» τ' πρώτο της φιλμ. «Όσο για τούς έρωτές της, είναι τολμηροί κι' επικίνδυνοι. Δεν θά σάς ουμβολάει να μπλέξετε μαζί της, φροντίστε καλύτερα μόλις καταλάβετε τόν κίνδυνο της γνωριμίας της να τ' σκάσετε από τ' χόλλυγουντ ή να τινάξετε τ' μυαλά σας! Είναι προτιμότερο αυτό, από τ' να πέσετε στα δίχτυα της. Θά σάς τρελλάνη. Κάθε «γύρσση» σέβεται τόν τίτλο της «μοιραίας» που της έχουν άπονευμη. Γι' αυτήν θά είσαστε ένα παιγνιδάκι ή ένα πλάσμα τ' όποιο θά την κάνει πιο διάσημη με τ' θάσάτο του. «Όσοι είχαν τήν άτυχία να την πλησιάσουν, πλήρωσαν πολύ ακριβά την περιέργειά τους. Κάθε «γύρσση», είναι τρομερά επικίνδυνη. Η μοιραίες «βεντέτες» ποτέ δεν είναι γυναικες. Είναι διαβολικά πλάσματα, χωρίς καρδιά, τ' όποια λανσάρισε ο 'Αμερικανικός κινηματογράφος, για να κάνει τούς θαυμαστές του να ύποφέρουν. Και τ' κατάφερε περίφημα. Ο άνθρωπος από τήν άογη της δημιουργίας άνάπησε πάντα, ό,τι ήταν επικίνδυνο. Έτσι μονάχα έληγεγίται κι' η λατρεία που έχουν σήμερα στις «μοιραίες γύρσσης» όλοι οι φίλοι του κινηματογράφου.

ΑΝΤΡΕ ΜΩΖΕ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Στη Μόσχα, ένα σύμβολο του βαλόνι πρόκειται να γίνη... Μουσειόν. Πρόκειται για τ' όχημα εν' άεθρ. 1391 της γραμμής Ριάζάν-Ουφάλοιν, με τ' όποιο μετεφέρθη ο κηρός του Λένιν στη Μόσχα, στις 23 Ιανουαρίου 1924, από τ' έξοχό του σάτι της πόλεως Γκόρν.

—Η σοβιετική άρχη άπεφάσασαν να στήσουν τ' ιστορικό αυτό βαλόνι στην πλατεία του σταθμού Παβέλετα και να τοποθετήσουν στο έσωτερικό του διάφορα αντίκειμενα, άνομηστικά της ζωής και της δράσεως του μεγάλου εναναυσάτου.

—Τ' κεντρικό Ταξιδιομείο του Λονδίνου πρό ήμερών βροσθήσε σέ πολύ δύσκολη θέσι. Ένα πρόϊ παρουσιάζτηκε ένας άνθρωπος στη θυρίδα άεροπορικής άποστολής δεξιάνου και ζήτησε ν' άποσταλή ο ίδιος ως... ταξιδιομικό δέμα με άεροπλάνου στις Βορειοανατ. Ίνδιες.

—Στόν κατώτατο ύψάλλο έξήγησε ότι έχει μελετήσει καλά τούς ταξιδιομικούς κανονισμούς ν' άνακαλίξη ότι τήν συνέφερε ν' μεταφερθή ως δέμα με τ' αεροπλάνο, παρά ως έπιβάτης!...

—Οι κανονισμοί όφείλουν, είτε ο περιεργος έκείνος άνθρωπος, ότι ως ταξιδιομικά δέματα μπορούν ν' σταλούν και...ζώα, κανείς δε δέν πρόκειται ν' άμφοβησθήσει ότι ν' έγώ ως άνομηστικό άνίκο μου ζώα, τ' λογικά φρονιάζω.

—Ο άτιχης υπάλληλος στην άρχη νόμοσε ότι είχε ν' κάνει με τρελλά, χρειάστηκε δε μεγάλη ύπαμονη για ν' έξηγήσει τόν άνθρωπο...ζώνον ότι τ' Ταξιδιομικός, όταν γράφει σ'αυτός κανονισμούς του δε μεταφέρει και ζώα άεροπορικός, δέν άνοιξε μεταξύν αυτών και τούς άνθρωπους!

—Πρό ήμερον, ένας άτιχης έλληνας της Βαρσοβίας διαλάτταν στο Καγκευριοδείο επί άποτίρα τήσων κατά της σύζυγού του.

—Μιά νύχτα, δηλαδή, ενώ ή γυναίκα του κερμάων άνάπατη, της έκόλλησε στο στόμα και στή μητή ποσότη, τόσο δε στεγνά, όστε ή άποστημένη παρ' όλιγο ν' πάθη από άσφοξία. Ευτυχώς όμως έύνησε άμέσως ν' έτρεξε στην άστυνομική, όπου έπέβαλε μήνημα κατά τού σύζυγού της επί άποτίρα φόνου.

—Δέν είναι εύκολο ν' άν τήν δολοφονήση, δικαιολογήθηκε ο κατηγορούμενος. «Ήθελα μόνο ν' άλτρωθώ από τ' 40-βελό σφαλτό τ'η! Θά έτρεπε, κύριε ένορκι, ν' άκούσατε τούς βοιρηγμούς της γυναίκας μου όταν κοιμάται, για ν' καταλάβετε τήν άπειλσία μου!...».

—Τ' δικαστήριο, πεσθόν ότι ο κατηγορούμενος δέν είχε πράγματι πρόθεσι ν' δολοφονήση τή γυναίκα του, τόν άθώωσε!...

—Μιά ποίνευση νύχτα έλαβε χώρα πρό ήμερών από περιέργου του Μαρτίου μεταξύν άεροπόρου και έντόμιου!

—Ένα τεράστιο κίβη από πεταλούδες είχε καταλάβει τούς κήπους των περιχώρων. Τά έντομα ήταν επικαθησθί τάνου στα κλάδιά και τ' φύλλα τών δένδρων και άπειλοσαν ν' έπαρουν μεγάλες καταστραφές.

—Αναψήθησαν τότε στην περιοχή αυτή μερικά άεροπλάνα ν' άρχισαν ν' στήσουν μιά λεπτή σάχη άροσεινίζου μολόδου, ο όποιος, ως γνωστόν, είναι σφοδρό δηλητηνίω. Κι' έτσι άπηλλάγη ή περιοχή ολόκληρη από τ' καταστρεπτικά έντομα.

—Στά μηχανουργεία του Λόινχαου της Ουκρανίας έπερατόθη πρό μινός ή κατασκευή μιάς τεραστίας άημιάσεως, ή όποια είναι ή μεγαλύτερη και ισχυρότερη του κόσμου.

—Ο λέβης της γναυταίας αυτής μηχανής θά χωρή 20.000 λίτρες νερού. Θά μπορή δε ν' στή ένα σφυρό βάρους 4.000 τόννων επί εύθείας όδοσ και 2.500 τόννων σέ άνήφορο. Η ταχύτης της θά φτάνη τ' 70 χιλόμετρα. Τ' βάρος της άνέρχεται σέ 208 τόννους και ή έννομις πού θά μπορή ν' άναπτύξη σέ 4.000 ίππους.

—Στό Σουηδικόν Ράϊσταγ θά χρησιμοποιήγη για πρώτη φορά ένα νέο ηλεκτρικό μηχανήμα ψυφοροχών, τ' όποιο έτοποθετήθη στην αίθουσα τών συνεδριάσεων..

—Στό κάθισμα καθενός βουλευτού είν' τοποθετημένα δύο ηλεκτρικά κομπάκι. Η δε ψυφοροχία διαζέγεται έντός 20 μόνον δευτερολέπτων, γιατί κάθε βουλευτής, όμα άρχιση ή ψυφοροχία, δέν έχει παρά ν' πατήση τ' ηλεκτρικό κομπάκι τού ανεί ή τού όποιου σ' ένα μεγάλο ταμπλό, τοποθετημένο ψηλά, δεσθον τ' προεδρείου, έμψανίζεται τ' όνομά του κι' ή ψήφος τού έξέσασε.

—Σημειώτέον ότι στή Σουηδική Βουλή ή ψυφοροχία δέν είναι μυστική. Συγχρόνως τ' ίδιο μινάγημα δείχνη με φωτεινούς άριθμούς και τ' άποτέλεσμα της ψυφοροχίας.

—Τ' ύπουργείο της Γερμανίας έδημοσίευσε ένα νόμο, σύμφωνα με τόν όποιο τ' γραφόνια τών διαφόρων κέντρων δέν θά μπορούν ν' έξωσκούν τ' εισάγγελία των, άν δέν έχουν πτυχίον της νεοδημοκρικής Σχολής Γενικών Ύπηρεσιών.

—Στή σχολή αυτή τ' γραφόνια θά διδάσκωνται τρεις ξένες γλώσσες, τράπως συμπεριστροφάς κλπ., ή φύκτης των έξ θά είνε διητής.

—Στόν αίθουσα τών συνεδριάσεων του 'Αμερικανικού Κογκρέσου θά έγκατασταθή οαζιότονο, χωρίς στο όποιο όλο ο 'Αμερικανός θά μπορούν στο έξής ν' παρεκλογούνθον άν' τ' όποιο των τις συνεδριάσεις.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΑ ΦΡΕΣΚΑ ΑΥΓΑ

Υπάρχουν πολλοί τρόποι να εξελέγη κανείς την φρεσκάδα των αυγών. Ο απλούστερος είναι ο έξης: Βάζετε 25 δρ. ολάτι σε διακόσια πνήντα δράμια νερό και ρίχνετε μέσα τ' αυγά. Τ' φρέσκο αυγό θά κατεθ' στον πάτο. Αυγό τριών-πέντε ήμερών θά σταθ' στη μέση. Τ' μαγαζιτικό αυγό θά έπιπλεύση.

Γιά να φυλάξετε αυγά, πρέπει να τ' διαλέξετε έντελώς φρέσκα. Πρώτα θά τ' πλύνετε, θά τ' στεγνώσετε και κατόπιν θά τ' άλειψετε με λίπος. Τά αυγά αυτά τ' τοποθετείτε κατόπιν με προσοχή σε καλάθια ή συρματένια ή από λυγαριά και βάζετε ένταμεταξύ ροκανίδια, κατά τέτοιο τρόπο, όστε να μνή άγγίζη τ' ένα αυγό τ' άλλο. Μ' αυτή τή μέθοδο, τ' αυγά διατηρούν τ' φρεσκάδα τους και τ' γεύσι τους επί πολύν καιρό.

Έπίσης καλή μέθοδος είναι και τ' βούτηγμα των αυγών μέσα σ' άσθετόνερον που βουλάνει τούς πόρους του και τ' έμποδίζει να χαλάσουν. Μπορείτε τότε να τ' βράσετε σαν φρέσκα. Πρέπει όμως πριν τ' βάλετε να βρσσουν να τούς άνοιξετε με μιά βελύνα δυο τριπύσσες στις δυο άκρες.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΓΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΔΕΙΠΝΟΥ

Κάποιος φιλάργυρος, ένα μεσημέρι, πήγε να γευματίση σ' ένα έστιατόριο «τάμπλ-ντ-ότ». Ρώτησε όμως πρώτα τ' γκαρσόνι:

—Πόσο κοστίζει τ' γεύμα;

—Είκοσι φράγκα, κύριε!..

—Και τ' δείπνο;

—Δεκατέσσερα!..

—Φέρε μου λοιπόν... να δείπνησω!..

